

ชีวิตที่พอเพียงนำมาซึ่งความสุข

สภายุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มอบรางวัลให้แก่เยาวชนผู้ชนะการประกวดเรียงความเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงกับเยาวชน” ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ กรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2549 เวลา 13.30 - 16.30 น. โดยมี ศาสตราจารย์ ดร. ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ เป็นประธานมอบโล่รางวัลและให้โอกาสผู้ได้รับรางวัลเรียงความระดับชาติทั้งสิ้น 9 คน กล่าวคือ ผู้ได้รับรางวัลที่ 1, 2 และ 3 ในระดับประถมศึกษา, มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา ขึ้นไปเปิดเวทีเสวนาการดำเนินชีวิตจริงตามวิถีแห่งความพอเพียง

มูลนิธิการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม ขอขอบคุณสภายุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติ ที่เชิญไปร่วมงาน ได้ฟังดนตรีของมูลนิธิโลกสีเขียว ได้ฟังนันททัศนะของคนรุ่นใหม่ที่ครอบครัวและสถานศึกษาเป็นผู้อบรมป้อนนิสัยให้เจริญชีวิตในฐานะเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งความดีงาม ในโอกาสนี้ได้ขออนุญาตผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ 3 คน ระดับละคน มาตีพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ เพื่อเป็นแบบอย่างแก่เด็กและเยาวชน และเพื่อให้ชนทั่วไทยมั่นใจได้ว่าหากบ่มเพาะนิสัยที่ชื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีสัมมาคารวะตั้งแต่เยาว์วัย อนาคตของบ้านเมืองย่อมมีความหวัง ดังจะเห็นจากผลงานของนักเรียนทั้ง 3 ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศดังต่อไปนี้

1. ด.ญ. นุชจรินทร์ ตีนาสวน ชั้น ป. 6 ร.ร. วัดไทร (ลินศึกษาลัย) จ.

นครปฐม

2. นายอยู่ยง เขาวนปริชา ชั้น ม. 5 ร.ร. จุฬารัตนราชวิทยาลัย จ. เพชรบุรี

3. น.ส. จิตติมา จอมเมทา นศ. ปี 3 นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เชื่อว่าแบบอย่างแห่งความสำเร็จยังมีมากกว่านี้ ทว่ายังมีได้เผยโฉมออกมา ซึ่งอาจจะรวมไปถึงเด็กนักเรียนที่ได้รับทุนการศึกษาจากผู้มีอุปการคุณที่ร่วมแบ่งปันให้เด็กได้มีพื้นที่ทำความดี เป็นเมล็ดพันธุ์สร้างความเป็นธรรมในสังคม

ขอขอบคุณสภายุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติและเยาวชนทั้งสามไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

เย็นฤดี วงศ์พุ่ม

รางวัลที่ 1

ประเภทประถมศึกษา

เด็กหญิง นุชจรินทร์ ตีนาสวน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนวัดไทร (ลินศึกษาลัย) จังหวัดนครปฐม

เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเยาวชน

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาอันหนักหน่วงหลายประการ อาทิ สิ่งเสฟติตราดไปทั่วทุกหัวระแหง ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งทำให้คนว่างงาน รายได้น้อยไม่สมดุลกับรายจ่าย เครื่องอุปโภค บริโภคราคาแพง ปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันในระบบราชการและวงการเมือง และปัญหาที่กำลังรุมเร้าอย่างรุนแรงอยู่ในขณะนี้ คือ การที่ประชาชนทั่วประเทศมีความคิดแตกแยกออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งสนับสนุน พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ให้เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไป ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งต้องการให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง โดยให้เหตุผลว่าท่านหลักเลียงภาษีจำนวนมากมหาศาล ทำให้ทั้ง 2 ฝ่าย ต่างเดินขบวนเพื่อเอาชนะ ปัญหาดังกล่าวล้วนส่งผลกระทบทำให้บ้านเมืองไม่สงบสุข วิธีหนึ่งที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาได้ คือ การใช้หลักการของ “เศรษฐกิจพอเพียง”

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง โครงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงจัดตั้งขึ้น เพื่อให้ประชาชนนำแนวพระราชดำริไปใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้มีความสุข รู้จักพอเพียง สามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่เป็นภาระของผู้อื่น **หลักการที่สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง** นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงอธิบายไว้ เมื่อวันศุกร์ที่ 4 ธันวาคม 2541 ตามที่ปรากฏในหนังสือ “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระผู้อยู่ในหัวใจนักปกครอง” มีใจความสำคัญดังนี้

1. **พอเพียงในความเป็นอยู่** หมายถึง ให้แต่ละคนพอมี พอกิน

2. **พอเพียงในแนวคิด** หมายถึง ให้หันหน้าปรึกษาหารือกัน เป็นการใช้ปัญญา

3. พอเพียงในจิตใจ หมายถึง พอเพียงในความต้องการ ไม่โลภมาก

นอกจากหลักการที่สำคัญ 3 ประการ ดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง มีสาระสำคัญโดยสรุป คือ “การพอมี พอกิน พอใช้” ก็คือการมีดุลยภาพระหว่างการบริโภค การผลิต และการดำรงชีวิต กล่าวคือในด้านหนึ่งจะต้องประหยัด ลดการบริโภคที่ไม่จำเป็น ลดสิ่งฟุ่มเฟือย ลดการกักตุนที่ไม่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตลงไป ในอีกทางหนึ่งจะต้องมีความสามารถในการผลิต หรือหารายได้ให้สูงขึ้น ให้การผลิต การบริโภคมีความสมดุลกัน และที่สำคัญการดำรงชีวิตจะต้องอยู่บนความพอเพียง มีความพอประมาณในความเป็นอยู่ ไม่โลภมาก ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชน มีความรัก ความเอื้ออาทร มีความรู้รัก สามัคคี รักชุมชน รักแผ่นดิน รักประเทศชาติที่ให้ความร่มเย็นแก่เรา...”

หลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกสาขาอาชีพพึงปฏิบัติ โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ควรที่จะปฏิบัติให้ได้ เพื่อให้เป็นลักษณะนิสัยที่ฝังงมติดตัวไปตลอดชีวิต ฉันเป็นเยาวชนคนหนึ่งที่ได้ดำเนินชีวิตตามหลักการเศรษฐกิจพอเพียง ดังต่อไปนี้

ขณะนี้ฉันมีอายุ 12 ปี เรียนอยู่ชั้น ป.6 ครอบครัวของฉันเป็นครอบครัวเล็ก ประกอบด้วยสมาชิก 4 คน คือ แม่ พี่ชาย ฉัน และน้องชาย ส่วนพ่อนั้นหย่าร้างกับแม่ตั้งแต่ฉันอายุได้ 9 ขวบ โดยแม่ให้เหตุผลว่าเพราะความคิดเห็นไม่ตรงกันหลายอย่าง แม่มีอาชีพเก็บลูกกอล์ฟ ที่สนามกอล์ฟใกล้บ้าน มีรายได้เดือนละประมาณ 4,500 บาท แม่ต้องเลี้ยงดูลูกถึง 3 คน ฉันและครอบครัวจึงใช้จ่ายอย่างประหยัด แม่ให้เงินค่าอาหารกลางวันสำหรับฉัน วันละ 20 บาท ฉันใช้จ่ายเพียงวันละ 10-15 บาท เป็นค่าข้าวและขนมเล็กๆน้อยๆ ฉันไม่บริโภคสิ่งของที่ไม่จำเป็น เช่น ไม่ดื่มน้ำอัดลม ไม่รับประทานขนมกรอบแกรบ ไม่ซื้อน้ำดื่มที่ขวดเล็กชนิดเดียวแต่ราคาแพง แต่ฉันใช้ขวดใส่น้ำจากบ้านไปดื่มที่โรงเรียน บางวันถ้ากับข้าวที่บ้านเหลือฉันก็เอาไปรับประทานที่โรงเรียน ฉันเป็นคนทำกับข้าวเอง วัตถุดิบที่ซื้อมาก็กับข้าวฉันจะเลือกของที่ราคาไม่แพงแต่มีคุณภาพ เช่น ปลา ไข่ ผัก

ส่วนพวกเครื่องเทศ เช่น ตะไคร้ ใบกะเพรา โหระพา ใบมะกรูด ฉันได้ปลูกไว้ที่บ้านสามารถนำมาปรุงอาหารได้อย่างปลอดภัยเพราะไม่มีสารพิษ ฉันไม่ฟุ่มเฟือย เสื้อผ้าที่ใส่ไปโรงเรียนก็มีเพียง 3 ชุด ฉันหมั่นซัก รีด เสื้อผ้าจึงดูสะอาดอยู่เสมอ ฉันไม่เที่ยวเตร่ จึงไม่สิ้นเปลืองเงินทอง ทั้งยังทำให้มีเวลาทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน มีความปลอดภัยเพราะไม่ต้องเสี่ยงอันตรายหรือเสี่ยงกับการเกิดอุบัติเหตุ และมีสุขภาพดีเพราะไม่ต้องอดนอน ในด้านความเป็นอยู่ ในครอบครัวทุกคนต่างช่วยกันทำงานบ้านทุกอย่าง เช่น ซักผ้า รีดผ้า กวาดบ้าน ถูบ้าน หุงข้าว ทำกับข้าว ร่วมกันประหยัดน้ำ ประหยัดไฟ โดยใช้เฉพาะเท่าที่จำเป็น ปิดน้ำ ปิดไฟทุกครั้งที่ใช้ สิ่งใดชำรุดก็ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดี ไม่ต้องเสียเงินซื้อใหม่ เช่น เสื้อผ้าที่ซายหลุดลุ่ยก็สอยให้เรียบร้อย เศษวัสดุก็นำมาประดิษฐ์เป็นของตกแต่งบ้าน เช่น ขวดพลาสติกนำมาตัดเป็นแจกันใส่พุ่มดอกไม้ ถูนำมาประดิษฐ์เป็นดอกไม้หรือโคมบาย รอบบริเวณบ้านฉันปลูกมะละกอ กล้วย ซึ่งใบของมันให้ร่มเงาทำให้บ้านของฉันไม่ร้อน จึงไม่จำเป็นต้องเปิดพัดลม นอกจากนี้ผลไม้ทั้ง 2 ชนิดยังอุดมไปด้วยวิตามินเอที่บำรุงสายตาและช่วยในการขับถ่าย การปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ ทำให้แข็งแรง เพราะได้ออกกำลังกาย ทำให้ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาโรค เวลาไปโรงเรียนฉันก็ประหยัดแบบวิธีรวมพลังหารสอง โดยขี่รถจักรยานให้น้องซ้อนท้าย ครอบครัวของฉันใช้จ่ายอย่างมัธยัสถ์ ถึงมีรายได้เล็กน้อยแต่ก็พอเพียง ไม่ต้องไปหยิบยืมเงินของใคร มีบ้างที่เจ็บป่วยก็ใช้บัตร 30 บาทรักษาทุกโรค

ด้านการเพิ่มรายได้ นับเป็นโชคดีย่างยิ่ง ครูทำงานให้ทำเพราะความเมตตา ฉันจึงได้ทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟที่ร้านอาหารในตลาดทุกวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 10.00 - 20.00 น. ฉันได้ค่าแรงครั้งละ 200 บาท ถึงแม้จะเป็นรายได้เพียงเล็กน้อย แต่ฉันก็ภาคภูมิใจเพราะเป็นรายได้จากน้ำพัก น้ำแรง ซึ่งให้แม่นำมาใช้จ่ายเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ส่วนที่เหลือแม่ให้ฉันเก็บไว้ ปัจจุบันเงินที่สะสมจึงมีพอสมควร เพราะฉันทำตามคติของกวีสุนทรภู่ที่ว่า

*“มีสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
มีน้อยใช้น้อยค่อยบรรจบ อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน”*

การทำงานทำให้ได้รับประสบการณ์ที่ล้ำค่าเพราะการเป็นพนักงานเสิร์ฟทำให้ฉันเป็นคนสะอาดสะอาด อิ่มแ่มแ่มใส คล่องแคล่ว หูไว ตาไว เพราะต้องคอยฟังว่าผู้เข้ามารับประทานอาหารจะสั่งอะไรบ้าง ได้ฝึกความอดทน อดกลั้น เพราะบางครั้งลูกค้าจะแสดงท่าทางหงุดหงิดเมื่อได้รับการไม่ทันใจ เจ้าของร้านสอนว่าถ้าอดทนได้กับสถานการณ์เหล่านี้ โตขึ้นจะอยู่ในสังคมได้เพราะในชีวิตเราจะพบกับสถานการณ์หลายรูปแบบ ฉันไม่เคยล็กเล็กขโมยน้อย หากฉันไม่ซื่อสัตย์คิดหยิบฉวยสิ่งของของเจ้าของร้านหรือลูกค้าเจ้าของร้านคงให้ฉันออกจากงานนานแล้ว แต่การที่ฉันมีความซื่อสัตย์ทำให้เจ้าของร้านพอใจฉันจึงได้ทำงานตลอดมาเป็นเวลาเกือบ 3 ปีแล้ว เพราะฉันยึดคติสอนใจที่ว่า **“ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน”** เมื่อเลิกงานเจ้าของร้านจะให้อาหารกลับมารับประทานที่บ้าน ฉันก็รับเท่าที่เจ้าของร้านจะกรุณา ไม่เคยคิดโลภมาก ในยามมีปัญหาในครอบครัว พวกเขาหันหน้ามาปรึกษาหารือ ใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาแบบครอบครัวประชาธิปไตย ไม่เอาแต่อารมณ์ทำให้ครอบครัวของฉันอบอุ่น ชาวบ้านให้การยอมรับ ชมเชยว่าแม่เราจะอยู่กันเพียงลำพังแม่ลูก แต่ครอบครัวก็มั่นคง เป็นสุข อบอุ่นไปด้วยสายใยรักดังบทร้อยกรองที่ไพเราะของ จูฬประณี นาคทรพรพ ที่ว่า

**“ทั้งแม่ลูกหอมล้อมกันพร้อมหน้า จำนวนจาร์นไม่ขึ้นชม
ถึงจนยากหากประจักษ์รักชื่นชม บ้านก็สมเป็นสถานวิมานเอย”**

การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงขณะอยู่ที่โรงเรียน ฉันได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าห้องและเป็นประธานนักเรียน เพราะฉันมีคุณสมบัติต่างๆ ที่เพื่อนๆ ชมเชยว่า “มีความรับผิดชอบ เรียนดี กีฬาเก่ง เครื่องครัดระเบียบวินัย ใส่ใจการงาน” ด้วยความที่ฉันเป็นผู้นำจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยครูดูแลเรื่องการประหยัดน้ำ ประหยัดไฟ ฉันจะคอยเตือนเพื่อนให้ปิดไฟ ปิดพัดลมเมื่อออกจากห้อง ไม่เปิดน้ำทิ้งไว้ ทั้งยังช่วยกันรักษาความสะอาดห้องเรียน บริเวณโรงเรียน รดน้ำต้นไม้ จึงไม่ต้องเสียเงินจ้างคนงาน ทำให้โรงเรียนสะอาด สวยงาม ร่มรื่น เป็นที่ชมเชยของผู้พบเห็นตลอดเวลา ฉันไม่เคยรังเกียจเพื่อนทั้งทางกายและวาจา มีความรัก เอื้ออาทรต่อเพื่อน ช่วยเหลือเพื่อนเท่าที่จะทำได้ เช่น ช่วยสอนวิชาการยามเพื่อนไม่เข้าใจ ให้ยืมอุปกรณ์การเรียนหรือหนังสือ ยามเพื่อนลืมนำมาจาก

บ้าน แบ่งขนมให้รับประทาน พาเพื่อนไปพบครูเวลาไม่สบาย หรือไปเยี่ยมเพื่อนที่บ้านเวลาเจ็บป่วย ฉันสร้างเสริมความสามัคคีในหมู่คณะด้วยการช่วยกันทำงาน ไม่นินทาว่าร้ายร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น เวลาที่กอน้ำชำรุด ซึ่งทำให้น้ำไหลไม่หยุด ฉันและเพื่อนได้ช่วยกันนำถุงพลาสติกมารัดไว้เพื่อให้ น้ำหยุดไหล แล้วไปบอกครูหรือภารโรงเพื่อดำเนินการซ่อมแซมต่อไป เวลาครูไปประชุมแล้วมอบหมายงานไว้ ฉันจะคอยดูแลให้เพื่อนทำงาน เช่น แจกใบงาน อธิบายเวลาเพื่อนไม่เข้าใจ คอยเตือนเวลาเพื่อนคุยกันเสียงดังหรือวิ่งเล่น ไม่ยอมทำงาน บางครั้งเพื่อนทะเลาะกัน หากเตือนแล้วไม่เชื่อ ฉันจะไปบอกครูและไม่เคยมีเพื่อนคนใดโกรธเพราะฉันทำไปอย่างมีเหตุผล

ด้วยความรับผิดชอบ ทำงานที่ครูมอบหมายโดยใช้ปัญญา งานจึงสัมฤทธิ์ผล ทำให้ฉันมีความรู้ความสามารถ เพื่อนๆ ให้ความเชื่อถือ คณะครูรักและเมตตา ช่วยเหลือฉันอยู่เป็นนิตย์ เช่น เสนอขอทุนการศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ให้รางวัลฉันอยู่เสมอและยังมอบหมายให้ช่วยทำงาน ทำให้ฉันมีประสบการณ์ มีความเป็นผู้นำ รู้จักแก้ปัญหา ทั้งยังคัดเลือกฉันเป็นตัวแทนเข้าประกวดความสามารถ ฉันจึงได้รับรางวัลอยู่เสมอ เช่น ชนะเลิศแต่งบทร้อยกรอง เรื่อง “พระคุณแม่แสนยิ่งใหญ่” จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด รางวัลชมเชยยุวกวีดีเด่นจากสโมสรยุวกวี ชนะเลิศเขียนเรียงความเรื่อง “ข้อคิดที่ได้จากพระมหาชนก” ของจังหวัดนครปฐม งานเขียนได้รับการตีพิมพ์ทางหนังสือพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้ฉันครอบครัว คณะครู โรงเรียนและชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เงินรางวัลที่ได้จากการประกวดความสามารถ ฉันได้ฝากครูไว้ ทำให้มีเงินทุนสำหรับซื้ออุปกรณ์การเรียน เป็นค่าใช้จ่ายในการไปทัศนศึกษา หรือเข้าค่าที่โรงเรียนจัดขึ้น ฉันจึงไม่เคยรบกวนแม่ในเรื่องค่าใช้จ่ายเหล่านี้แต่อย่างใดทั้งสิ้น

การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ในบางโอกาสฉันและเพื่อนได้ไปพัฒนาและช่วยเหลืองานของชุมชน เช่น ช่วยงานของวัด โดยช่วยกันทำความสะอาดบริเวณชายดอกไม้ ฐานเทียน ในงานประจำปี ช่วยเสิร์ฟน้ำเวลาเพื่อนบ้านจัดงาน เช่น งานแต่งงาน งานศพ ช่วยอุ้มเทียนเวลาในงานบวช นอกจากนี้ฉันและเพื่อนๆ ยังได้ช่วยเหลือชุมชนในการทำบุญหมักชีวภาพ ด้วยการที่ชาวบ้านจะมารวมกันที่โรงเรียน ภาคเรียนละประมาณ 3-4

ครั้ง โดยการนำของท่านพลตรี พิชัย ปิยะนันต์ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งมีบ้านพัก อยู่ในชุมชนของฉัน ท่านจึงได้กรุณามาช่วยพัฒนาชุมชน คุณครู ฉันและเพื่อนๆ ได้ช่วย ชาวบ้านโดยจัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ให้ ในกระบวนการผลิตฉันได้ช่วยหั่นผัก ผลไม้ ผสม สัตส่วนแล้วบรรจุใส่ภาชนะ การทำปุ๋ยชีวภาพทำให้ได้ปุ๋ยที่มีคุณภาพ ปราศจากสารพิษจาก สารเคมี ครูสอนวิชาเกษตรได้ให้นักเรียนนำไปใส่ต้นไม้ในโรงเรียน ทำให้ไม้ดอกไม้ ประดับนานาชนิดสวยงามและอากาศสดชื่น แจ่มใส เพราะต้นไม้ช่วยกรองอากาศเสีย ดังคำ ขวัญที่ว่า...

“อากาศเป็นพิษ ชีวิตจะสั้น ต้นไม้เท่านั้น ทั้งกันและแก่”

นอกจากนี้ เกษตรกรในชุมชนยังได้ประหยัด ไม่ต้องไปซื้อปุ๋ยเคมีที่ราคาแพงและ สร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ฉันและเพื่อนๆ จึงมีส่วนช่วยชุมชนในการอนุรักษ์ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม หากเยาวชนและประชากรในชุมชนทุกแห่งในเมืองไทยมีความเป็นอยู่แบบ เศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้มีความสงบสุขอย่างแท้จริง

ด้านเศรษฐกิจพอเพียงในการรักผืนแผ่นดินไทย รักประเทศชาติที่ให้ความ ร่มเย็น ฉันยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันสำคัญของชาติ กล่าวคือ ฉันได้แสดงออกถึงความรักชาติ เช่น เป็นผู้นำในการร้องเพลงชาติทุกเช้าในตอน เข้าแถว ใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งหัวหน้าห้อง เลือกประธานนักเรียน ตามครรลองของการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย เดินขบวนรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง ทำตามกฎระเบียบของบ้านเมือง เช่น เวลาซื้อจักรยานได้ขีดซ้ายของถนน เวลาเดินเท้าได้ขีด ขวา ฉันไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เช่น ไม่เหยียบของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่คั่น กระเป๋าของเพื่อน ฉันอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีไทย อันเป็นมรดกที่ล้ำค่าของชาติ ด้วยการรักษามารยาทไทย **สภาพอ่อนน้อมแต่เข้มแข็งประดุจรวงข้าวที่โค้งปลายรวงห้อย ต่ำแต่เพื่อแสดงให้เห็นว่ารวงนั้นเต็มเมล็ด** ฉันมีสัมมาคารวะต่อผู้ที่รู้จักโดยยกมือไหว้ ทักทาย พร้อมกับกล่าวคำว่า “สวัสดิ์” กล่าวคำ “ขอโทษ” “ขอบคุณ” ตามโอกาส พุดจา สุภาพ ดังคำสอนจากหนังสือสุภาสิตสอนสตรีที่ว่า

“จะพุดจาปราศรัยกับใครนั้น

ไม่ควรพุดอ้ออิงพุดมึงกู

อย่าตะคังตะคอกให้เคืองหู

คนจะหลอหลวงไม่ขามใจ”

ฉันมีความกตัญญูคารวะต่อผู้ใหญ่ไม่ว่าจะเป็นแม่ ครู ญาติ โดยให้ความเคารพ ช่วยเหลืองานเท่าที่จะทำได้ ฉันแต่งกายแบบไทยตามโอกาสอันควร เช่น แต่งชุดไทยถือป้าย ในวันแข่งขันกีฬาไปช่วยอ้อมเทียนในงานบวชของเพื่อนบ้าน รำไทยในงานของโรงเรียน เช่น วันแม่แห่งชาติ วันภาษาไทยแห่งชาติ เล่นอังกะลุงในงานของโรงเรียนและงานของ ชุมชน ใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องทั้งในการพูด การอ่าน และการเขียน เพราะภาษาไทยเป็น เอกลักษณ์ของชาติ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความว่า... **“เราโชคดีที่มีภาษาเป็นของตนเองมาแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้”** สิ่งยืนยันถึง การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องของฉัน นอกจากรางวัลด้านภาษาไทยที่กล่าวมาแล้ว ฉันยังมี ลายมือที่สวยงามดังที่ครูได้ชมเชยอยู่เสมอ นอกจากนี้ฉันยังอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ เช่น ช่วยพัฒนา ทำความสะอาดวัด โบสถ์ ไม่ขีดเขียนสาธารณสถานให้สกปรก ไม่ทิ้งขยะในบริเวณดังกล่าว

ฉันยึดมั่นในสถาบันพระมหากษัตริย์

โดยให้ความร่วมมือกับครูในการจัด กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษา จัดนิทรรศการ ประกวดเขียนเรียงความ แต่งบทร้อย กรอง เกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำ พิธีถวายพระพร ประดับธงชาติ พระบรมฉายาลักษณ์ของพระองค์ไว้ที่บ้าน กอปรคุณงาม ความดี ทำบุญเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ดำเนินตามรอยพระยุคลบาท อาทิ บำเพ็ญ ประโยชน์เพื่อส่วนรวม นำพระราชดำรัสของพระองค์มาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น ทำความดีด้วยจิตสำนึก ดังความตอนหนึ่งที่ว่า “การทำดีนั้นสำคัญที่สุดอยู่ที่ตนเอง ผู้อื่นไม่ สำคัญ.....เมื่อได้ลงมือลงแรงกระทำแล้วผลดีจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน”

เศรษฐกิจพอเพียงด้านศาสนา ฉันยึดมั่นในหัวใจของพระพุทธศาสนาที่ว่า **“ทำ ความดี ละเว้นความชั่ว ทำใจให้บริสุทธิ์”** ทำบุญตักบาตรอยู่เสมอ ในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันเข้าพรรษา ออกพรรษา เข้าพิธีแสดงตนเป็นพุทธมามกะ ฟังเทศน์ สวดมนต์ทุกเช้า

ก่อนเข้านอน และวันสุดสัปดาห์ การยึดมั่นในคุณธรรมทางพระพุทธศาสนาทำให้ชีวิตสงบสุข ดังพุทธสุภาษิตที่ว่า **“ธัมมจารี สุขัง เสติ : ผู้ประพฤติในธรรมย่อมอยู่เป็นสุข”**

ที่กล่าวมาคือการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงของฉันทซึ่งเป็นเยาวชนคนหนึ่ง ในส่วนของชาติบ้านเมืองนั้น รัฐบาลสามารถบริหารประเทศโดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ กล่าวคือ เมืองไทยเป็นเมืองเกษตรกรรม จึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารที่เต็มไปด้วยวิตามินและเกลือแร่พร้อมสรรพ รัฐบาลจึงไม่ควรสั่งซื้อผัก ผลไม้ จากต่างประเทศเพราะเสี่ยงงบประมาณโดยใช่เหตุ รัฐบาลควรส่งเสริมเกษตรกรให้มีความรู้ด้านการดูแลพืชพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่จัดอบรมให้เกษตรกรให้ทุนการศึกษาด้านการเกษตรเพื่อให้มีผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาพืชผล จะได้สร้างสรรค์เมืองไทยให้อุดมสมบูรณ์ตามคำกล่าวที่ว่า **“ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว”** รัฐบาลต้องสานต่อโครงการในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในสัมฤทธิ์ผล เช่น โครงการเศรษฐกิจพอเพียง โครงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านการเกษตรแล้วรับซื้อป้อนโรงงานจะทำให้เกิดการสร้างงาน เกษตรกรจะมีรายได้ไม่ต้องดิ้นรนขนขวายเข้าไปทำงานแออัดอยู่ในตัวเมือง เมื่อสมาชิกของครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้าก็จะเกิดความอบอุ่น เป็นสุข เพราะการจากถิ่นฐานไปไกลจะทำให้ผู้คนที่อยู่ข้างหลังต้องรอคอยด้วยความหวังใย ดังบทกลอนที่ว่า **“เมื่อจากเรือนเหมือนนกที่จากรัง อยู่ข้างหลังก็จะแลชะเง้อคอย”**

รัฐบาลไม่ควรสั่งซื้อสินค้าที่ฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศ เช่น เหล้า บุหรี่ ฯลฯ เพราะนอกจากเสี่ยงงบประมาณแล้ว สิ่งดังกล่าวยังเป็นสิ่งมอมเมาทำให้เสียสุขภาพอีกด้วย ทั้งนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมให้คนไทยใช้สินค้าไทยที่เป็นผลิตภัณฑ์จากฝีมือภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ผ้าทอ เครื่องถม กระเป่าถือ โดยจัดตั้งสหกรณ์หมู่บ้านรับซื้อผลิตภัณฑ์ ตามแบบอย่างที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงได้จัดตั้งโครงการศิลปาชีพพิเศษที่สัมฤทธิ์ผลอย่างสูงสุด เห็นได้จากในปัจจุบันคนไทยหันมาสวมใส่ผ้าไทยกันโดยทั่วไป รัฐบาลควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเพราะเมืองไทยมีธรรมชาติสวยงามสดดงาม เพียงแต่รัฐบาลรณรงค์ให้

รักษาความสะอาด ให้ความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยว ควบคุมไม่ให้พ่อค้าแม่ค้าขายสิ่งของเกินราคาจนเกินไป เมื่อมีชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวจำนวนมาก คนไทยก็จะมีรายได้ตามมา

รัฐบาลควรส่งเสริมให้เยาวชนรวมทั้งคนไทยทุกคนได้ออกกำลังกายเพราะจะทำให้สุขภาพแข็งแรง ไม่ต้องเสียงบประมาณในการรักษาผู้ป่วย มาตรการด้านความปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนปลอดภัยจากอุบัติเหตุซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณในการรักษาผู้ประสบอุบัติเหตุเป็นจำนวนมาก รัฐบาลไม่ควรกู้ยืมเงินทองของต่างประเทศโดยไม่จำเป็น ที่สำคัญคือต้องป้องกันปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างจริงจัง เพราะการคอร์รัปชันทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียรายได้ที่จะนำมาพัฒนาบ้านเมือง รัฐบาลต้องส่งเสริมให้เยาวชนได้รับการศึกษา เพราะการศึกษามีความสำคัญดังคติที่ว่า **“รากฐานของดีคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา”** วิธีการทำได้โดยจัดสรรงบประมาณให้เยาวชนได้ศึกษาในโรงเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย หากเยาวชนมีการศึกษาที่ดีก็จะเป็นพลังที่สำคัญในการพัฒนาสังคม สิ่งที่จะต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการศึกษา คือการส่งเสริมให้เยาวชนและชาวไทยยึดมั่นในศาสนา โดยจัดสาธารณสถานทางศาสนาให้สะอาด สวยงาม นำเข้าไปศึกษาธรรมะ ควบคุมพวกมิถุนาซีพีมิให้ถือโอกาสหาเงินทองโดยใช้ศาสนาเป็นข้ออ้าง หากวัดและพระสงฆ์ผู้สืบทอดพระพุทธศาสนามีความบริสุทธิ์ พุทธศาสนิกชนก็เลื่อมใสและนำคติธรรมมาปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง เพราะหลักธรรมสอนว่า **“ให้รู้จักประมาณตน.....พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่”** ซึ่งตรงกับหลักการเศรษฐกิจพอเพียงที่ว่า..... **“พอมี พอกิน พอใช้”** นอกนี้รัฐบาลควรควบคุมสื่อมวลชนไม่ให้โฆษณาเกี่ยวกับวัตถุนิยมมากเกินไป เช่น การใช้สิ่งของราคาแพง การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหราเพราะจะทำให้เยาวชนทำตามอย่างมีความฟุ้งเฟ้อจนยากที่จะแก้ไข

สำหรับปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองที่ 2 ฝ่าย ต่างเดินขบวนเพื่อเอาชนะกัน อยู่ในขณะนี้นั้น รัฐบาลควรใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ว่า **“พอเพียงในแนวคิด ให้หันหน้ามาปรึกษาหารือกัน”** เพราะเท่าที่เป็นอยู่ ต่างฝ่ายต่างคิดเอาชนะ ไม่เคยมาปรึกษาหารือ แต่กลับให้ร้ายป้ายสีเหมือนสาดโคลนเข้าหากันซึ่งย่อมเดือดร้อนทั้งสองฝ่าย ดังนั้นจึงควรหันมาเจรจากันเพื่อหาทางให้บ้านเมืองกลับสู่ภาวะสงบสุขโดยพลัน หากยิ่งนานวันเหตุการณ์ก็

จะบานปลาย คนที่เดือดร้อนก็คือคนไทยด้วยกัน การปรึกษาหารือโดยสันติจะเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้หลักแบบเศรษฐกิจพอเพียงด้านการใช้ปัญญาให้เยาวชนได้ถือปฏิบัติอย่างถูกต้อง การเป็นแบบอย่างที่ดีมีค่ายิ่งกว่าคำสอนใดๆ ดังคำกล่าวที่ว่า “ร้อยคำสอน ไม่เท่าหนึ่งการกระทำ”

เมืองไทยเป็นเมืองทอง มองไปแห่งหนไหนก็อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์เขี้ยวช่อมงคงาม พืชพันธุ์เหล่านี้ล้วนพอเพียงที่จะเลี้ยงชีวิตชาวไทยทั้งชาติ ชงไตรรงค์พลีลัสบัตแสดงให้เห็นว่าชาติไทยเป็นเอกราช มีพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องน้อมนำจิตใจให้สูงส่ง มีองค์ราชันย์ที่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร เสียสละ เพื่อความสงบสุขของปวงชน สิ่งล้ำค่าดังกล่าวล้วนแสดงถึงการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นเยาวชนและปวงประชาชนไทยทุกคนจึงควรตระหนัก เห็นคุณค่าและร่วมรักษาไว้ แล้วดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงโดยทั่วกัน เพื่อความสงบสุขของตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

นุชจรินทร์ ตีนาสวน

รางวัลที่ 1

ประเภทมัธยมศึกษา

นาย อยู่ยง เชาวน์ปริษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเยาวชน

สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมแห่งการพึ่งพิง อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ การดำเนินชีวิตประจำวันผูกพันอยู่กับธรรมชาติ ดำรงชีวิตด้วยปัญญาที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน เป็นความผูกพันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติที่ต่างพึ่งพิงและให้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน วิถีชีวิตของผู้คนดำเนินไปกับธรรมชาติบนรากฐานของเกษตรกรรม แต่วันเวลาผ่านไปวิถีชีวิตแบบเดิมๆ และภูมิปัญญาพื้นบ้านค่อยๆ ถูกกลืนไปด้วยการแพร่ขยายของวัฒนธรรมตะวันตกที่ครอบคลุมไปทุกหนทุกแห่งไม่เว้นแม้แต่สังคมชนบท สำหรับสังคมเมืองแล้วการเปลี่ยนแปลงยิ่งเห็นได้ชัดเจน วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปและระบบทุนนิยมเข้ามาบีบบทบาอย่างมาก ส่งผลให้กระแสการบริโภคนิยมที่ดำเนินไปในทางที่ผิดพลาด คือ มีการบริโภคมากกว่าการผลิต หรืออีกนัยหนึ่งคือ การบริโภคเกินความจำเป็น ทำให้ประเทศไทยต้องเสียดุลการค้าให้กับต่างประเทศเป็นอันมาก และแล้วคนไทยก็ได้รับบทเรียนราคาแพง เมื่อเศรษฐกิจที่เฟื่องฟูเข้าสู่ยุคฟองสบู่แตก วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2540 เป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้คนไทยผู้หลงระเริงไปกับวัฒนธรรมใหม่ๆ ต้องหันมาทบทวนอดีตที่ผ่านมา และดำรงชีพอย่างเข้าใจชีวิตมากขึ้น เศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ได้รับคามสนใจ ด้วยความหวังที่จะรอดพ้นและดำรงอยู่อย่างยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ

คำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเพื่อที่จะชี้แนวทางในการดำเนินชีวิตและแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ของพสกนิกร

ชาวไทยมาโดยตลอด ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ เพียงแต่เวลานั้นจะหาผู้ที่เข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างลึกซึ้ง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์นั้นมีน้อยเหลือเกิน ดังพระราชดำรัสความว่า **“เศรษฐกิจพอเพียงนั้นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดินเปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกต้องรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้แน่นอน สิ่งก่อสร้างจะอยู่มั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป”** นั่นก็หมายความว่า ถ้าคนเรารู้จักทำอะไรให้เกิดความพอเพียงไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม คิดในสิ่งที่ดีมีความพอประมาณและมีเหตุผลก็จะส่งผลให้เกิดสิ่งที่ดีๆ ขึ้นมาในชีวิต แต่คนส่วนใหญ่มักมองข้ามไป และมุ่งแต่จะแก่งแย่งแข่งขัน มีความละโมภโลภมาก เพื่อจะให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ และยิ่งถ้าคนมีความคิดที่โลภ อยากรได้เหมือนกันหมด รับรองว่าประเทศชาติคงล่มสลายเป็นแน่ รากฐานความมั่นคงของแผ่นดินก็คงถูกสั่นคลอน และเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกมากมาย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงขยายความคำว่า **“พอเพียง”** เพิ่มเติมว่า **“พอมี พอกิน”** ก็แปลว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง คนส่วนมากมักเข้าใจว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องของเกษตรกรในชนบทเท่านั้น แต่แท้จริงแล้วผู้ประกอบการอาชีพอื่น เช่น พ่อค้า แม่ค้า ข้าราชการ พนักงานบริษัท เป็นต้น ก็สามารถนำแนวพระราชดำรัสเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ได้ คำว่า **“พอ”** หรือ **“พอเพียง”** นั่นก็คือ พอแค่นั้นเอง ต้องมีความพอประมาณ พุดจากที่พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง ปฏิบัติงานก็พอเพียง ยิ่งถ้าคนเราพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ดำรงอยู่ ก็จะไม่มีความไม่ละโมภมาก เมื่อความโลภมีน้อยก็เบียดเบียนผู้อื่นน้อยเช่นกัน ทำให้ประเทศที่มีความคิดเช่นนี้ มีความสุข อยู่กันอย่างมีสุข มีความพอดีพอประมาณในการดำเนินชีวิต ซื่อตรง ไม่โลภมากจนเกินขอบเขต หากเปรียบเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ก็เปรียบได้กับรากของต้นไม้ที่ต้องการการดูแลเอาใจใส่ รดน้ำ พรุนดิน ใส่ปุ๋ย ในอัตราส่วนที่พอดีและเหมาะสมก็จะทำให้รากของต้นไม้ นั้น ยึดติดกับพื้นดินได้อย่างมั่นคงและสามารถผลิตดอกออกผลต่อไปได้อีก หากขาดซึ่งการดูแลเอาใจใส่ หรือถ้าให้อาหารแก่ต้นไม้มากเกินไป ก็จะทำให้รากของต้นไม้ นั้นเกิดโรคหรือเหี่ยวแห้งตายในที่สุดชีวิตคนก็เช่นเดียวกัน ต้องเดินทางสายกลางหรือทางพุทธศาสนาเรียกว่า มัชฌิมาปฏิปทา

ซึ่งจะทำให้เกิดความสมดุล มีความพอเพียง พอดี ไม่สุดโต่งจนเกินไป ส่งผลให้ชีวิตเกิดความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิตได้

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประมวลและกลั่นกรองพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่พระราชทานในวโรกาสต่างๆ เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2542 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป มีใจความสรุปดังนี้ **“ความพอเพียง** หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมทั้งความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน สำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้ความรอบรู้ที่เหมาะสม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”

จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญกับทุกคน ทุกวิชาชีพและทุกช่วงวัย ไม่เว้นแม้วัยเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งจะเป็นกำลังของชาติในอนาคต ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้ยินคำนี้จากสื่อต่างๆ ข้าพเจ้าก็ตีความเอาเองว่าเป็นการดำเนินชีวิตตามแบบโบราณ โดยไม่ให้ความสนใจเทคโนโลยีต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ทรงพระราชทานให้ใช้เฉพาะภาคเกษตรกรรมเท่านั้น แต่ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น ทำให้ทราบว่าความเข้าใจของตนเองนั้นผิดถนัดเลยทีเดียว ซึ่งในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเยาวชนคนหนึ่ง และได้พิจารณาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว เห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเหมาะสม ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมิใช่จำกัดอยู่เพียงเฉพาะกลุ่มคนที่เป็น

เกษตรกรเท่านั้นที่จะนำมาประยุกต์ใช้ได้ แต่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมสำหรับประชาชนทุกหมู่เหล่า ซึ่งหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเยาวชนอย่างน้อยที่สุดมีดังนี้

ประการที่ 1 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้เยาวชนทุกคนรู้จักความประหยัด อุดม ไม่ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างฟุ่มเฟือย ให้รู้จักความพอดี ข้าพเจ้ามีบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์อยู่กับธนาคารเพื่อการเกษตร (ธกส.) ซึ่งเป็นบัญชีที่แม่ของข้าพเจ้าเปิดเอาไว้ตั้งแต่สมัยที่ข้าพเจ้ายังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้น เพื่อเป็นการสนองพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะใช้จ่ายเงินในบัญชีอย่างประหยัด และใช้ในยามจำเป็นที่สุด และเพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เงินในบัญชีที่ข้าพเจ้าเก็บไว้จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการรองรับผลกระทบนี้ให้กับครอบครัวของข้าพเจ้า นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังเล็งเห็นว่าการใช้เงินที่ได้มาอย่างคุ้มค่าคือคนฉลาด คนบนโลกนี้มีอยู่ 2 แบบ คือคนฉลาดและคนโง่ คนโง่เกิดมาเพราะทำอะไรไม่รู้จักคิด มีเงิน 100 บาท ใช้ 100 บาท มีขนมสำหรับสามคนแต่กินคนเดียวหมด เป็นคนฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อ คนโง่เหล่านี้จะกลายเป็นคนฉลาดได้นั้น เกิดจากการใช้เงินที่ได้มาอย่างคุ้มค่า คิดก่อนที่จะซื้อข้าวของเครื่องใช้ เหลือเงินเก็บไว้บ้างเพื่อใช้ในยามจำเป็น มี 100 บาท ใช้สัก 90 บาท ที่เหลือ 10 บาท ก็เก็บไว้ หลากๆ ครั้งเข้าก็ได้เป็นร้อยเป็นพัน คงไม่มีใครอยากเป็นคนโง่ ทุกคนอยากเป็นคนฉลาดทั้งนั้น หากเราเป็นคนฉลาดได้ ชีวิตก็ย่อมมีความสุขมากขึ้นแน่นอน

ประการที่ 2 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้เยาวชนทุกคนรู้ว่าการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จนั้น สิ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือ ความรู้ความเข้าใจ ต่องานที่ตนทำ ซึ่งความรู้ที่ข้าพเจ้าจะได้มานั้นก็มาจากหลายแนวทาง เช่น มาจากการศึกษาในโรงเรียน มาจากการศึกษาโดยประสบการณ์ตรง หรือมาจากการศึกษาผ่านภูมิปัญญาของคนในชุมชน เป็นต้น เนื่องจากขณะนี้ข้าพเจ้าเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ข้าพเจ้าคิดว่าแนวทางที่ดีที่สุดคือการศึกษาในโรงเรียน และด้วยเป้าหมายของนักเรียนทุกคน คือ การได้เข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาที่ตนสนใจ เพื่อว่าหลังสำเร็จการศึกษาออกมาจะได้มีงานการที่ดีทำ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมุ่งมั่นและตั้งใจศึกษาเล่าเรียน หมั่น

ศึกษา หาความรู้ เพื่อจะได้ใช้ความรู้ที่ข้าพเจ้ามีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งทางด้านงานอาชีพและเรื่องส่วนตัว ต้นไม้ทุกต้นหากเจริญงอกงามได้ดีก็ต้องมีปุ๋ยและน้ำที่พอเพียง ต้นปัญญาที่เช่นกันจะเจริญงอกงามได้ดีหากมีอาหารและน้ำที่เรียกว่าการศึกษาที่ดี สังคมโลกในปัจจุบันนี้ต่างแข่งขันกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การเมือง การทหาร และ "การศึกษา" แต่พื้นฐานของทุกสิ่งต้องมาจากการศึกษาเป็นสำคัญ

ประการที่ 3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้เยาวชนทุกคนรู้จักการมีเหตุผล ความรอบคอบ และความระมัดระวังในสิ่งที่ตัดสินใจซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อผู้อื่นได้ ข้าพเจ้าตั้งใจว่าปฏิบัติอยู่ในหลักของเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีความรอบคอบ สุขุม ไม่ตัดสินใจอะไรโดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบ เพราะการตัดสินใจอะไรที่ผิดพลาด อาจจะไปสู่ความเดือดเนื้อร้อนใจของคนรอบข้างอย่างไม่มีที่สิ้นสุดได้

ประการที่ 4 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้เยาวชนทุกคนรู้จักสำนึกในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต สังคมไทยในปัจจุบันมีการทุจริตเกิดขึ้นมากมาย ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมืองและเหล่าพ่อค้านายทุนทั้งหลายที่ต่างก็หวังกอบโดยผลประโยชน์เข้าหาตนเองทั้งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าหากทุกคนในสังคมมีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ต่างรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน นำพาสังคมไทยไปสู่ความเจริญทัดเทียมนานาชาติประเทศก็จะนำพาความร่มเย็นเป็นสุขมาสู่พี่น้องชาวไทยทุกคน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง

ประการที่ 5 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้เยาวชนทุกคนรู้จักความเพียร มีสติ ปัญญา และมีความอดทน ชาวหน้าหนึ่งทุกวันนี้หนีไม่พ้นข่าวคนหาทางออกไม่ได้ คิดสั้นตัดสินใจระโດดตึกตาย สามิภรรยาทะเลาะกันเพราะคนหนึ่งนอกใจจนถึงขั้นฆ่ากันตาย ชาวเหล่านี้สะท้อนให้เห็นความจริงที่ว่าคนไทยไม่รู้จักใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา เมื่อมีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นจึงตัดสินใจแก้ปัญหาโดยการใช้อำล้ง หากทุกคนในสังคมรู้จักการแก้ปัญหาโดยใช้ความเพียร ความมีสติปัญญา และมีความอดทนอดกลั้น รู้จักการหนักนินทาหน่อยแล้ว

ข่าวหน้าหนึ่งทางสื่อมวลชนในทุกๆ วันก็จะมีแต่ข่าวดีๆ ที่จรรโลงใจ นั่นหมายถึงคนไทยจะเล็กเช่นฆ่ากันเองเพราะความเข้าใจผิดเพียงเล็กน้อย เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนที่มีความเพียร มีสติ ปัญญา และมีความอดทนอดกลั้นอยู่เสมอ

ทุกวันนี้เศรษฐกิจพอเพียงไม่เพียงแต่จะครอบคลุมเฉพาะในระดับรากหญ้าเท่านั้น แต่รวมไปถึงคนทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับรากหญ้าไปจนถึงระดับกลุ่มผู้บริหารสูงสุดของประเทศ ในการบริหารกิจบ้านเมืองนั้นจำเป็นต้องนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ วิถีความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต รวมถึงการพัฒนาและบริหารจัดการประเทศชาติให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคโลกาภิวัตน์ แต่สิ่งที่สำคัญนั้นคือความสามัคคีระหว่างคนในชาติ ซึ่งจะนำพาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้อยู่รอดได้ ในส่วนของบุคคลระดับสูงสุดอันหมายถึงกลุ่มบุคคลผู้บริหารบ้านเมืองหรือรัฐบาล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการกำหนดนโยบายการบริหารบ้านเมือง เพราะปัจจุบันรัฐบาลยังไม่ได้ใช้เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญา เป็นเป้าหมาย แต่ใช้เป็นเครื่องมือสร้างความชอบธรรมให้ตนเอง เป็นเพียงดอกไม้ในแจกันที่ตั้งไว้ประดับโต๊ะทำงานเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงอยากให้ผู้บริหารระดับสูงของบ้านเมืองพิจารณา**หลักสำคัญ 3 ประการ ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** ซึ่งสามารถตีความได้ว่า **ก) ความพอประมาณ** คือ “มาตรฐานชีวิต” ของผู้คนไม่ใช่เพียงรวยได้ชั้นต่ากว่าขีดความยากจน แต่เป็นอะไรที่ทำให้คน “อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและมีกินตลอดชีวิต” มีสิ่งตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ฟุ้งตนเองได้ ฟุ้งพาอาศัยกันได้ **ข) ความมีเหตุผล** คือ การพัฒนาแบบที่ทำให้เราอยู่ได้ คนอื่นอยู่ได้ ลูกหลานในอนาคตก็อยู่ได้โดยไม่ขาดแคลน ไม่ใช่พ่อแม่ใช้วันหนึ่งจนหมด แม้กระทั่งรายได้ในอนาคตและทรัพยากรในอนาคต ไม่เหลืออะไรไว้ให้ลูกหลาน เหลือไว้ก็เพียงแต่หนี้สินเท่านั้น การพัฒนาแบบนี้ไม่ได้ปฏิเสธการผลิตเพื่อขายในตลาดหรือการส่งออก แต่ทำอย่างมีเหตุผล คือ ทำเพื่อการบริโภคในท้องถิ่นอย่างพอเพียงและผลิตเพื่อขายในตลาดอย่างสมเหตุสมผล คือ แข่งขันได้จึงเอาออกไป โกงทุนโดยเสี่ยงมากเกินไป หากล้มเหลวขาดทุนจะเกิดผลเสียหายกับตนเอง ชุมชนและท้องถิ่นได้ **ค) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** คือ การสร้างระบบเศรษฐกิจ

ท้องถิ่นที่พึ่งตนเอง เป็นระบบที่เกิดจากการเรียนรู้จากข้อมูลท้องถิ่นและข้อมูลภายนอก มีแผนแม่บทชุมชน แผนยุทธศาสตร์และแผนการทำงานที่สร้างระบบ และเชื่อมระบบเล็กๆ ต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น ระบบการผลิต ระบบการบริโภค ระบบการออม ระบบสวัสดิการ ระบบสุขภาพ ระบบสิ่งแวดล้อม ระบบวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น ระบบที่ดีคือภูมิคุ้มกันที่ดีของชุมชน เกิดชุมชนที่เข้มแข็งเป็นระบบเล็กทั่วแผ่นดินที่เชื่อมโยงกันเป็นระบบใหญ่ เป็นองคาคัพพเหมือนร่างกายของคนซึ่งสัมพันธ์กันเป็นองค์รวมจากหลักสำคัญ **3** ประการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่กล่าวมานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลสามารถนำไปสู่การปฏิบัติเป็นรูปธรรม ด้วยการกำหนดเป็นนโยบายการบริหารเพื่อการขับเคลื่อนอย่างน้อยในนโยบายหลัก **4** ประการ คือ

1. การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับนโยบายด้านเศรษฐกิจ รัฐบาลต้องเร่งฟื้นฟูและส่งเสริมปัจจัยทุกด้านที่จำเป็นต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้ก้าวหน้า พร้อมทั้งวางรากฐานในการแก้ไขและป้องกันปัญหาทางเศรษฐกิจไทยให้ก้าวหน้า พร้อมทั้งวางรากฐานในการแก้ไขและป้องกันปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะยาวด้วยการกระจายงาน กระจายเงิน กระจายอำนาจ กระจายโอกาส กระจายการศึกษาและเทคโนโลยีให้ก้าวไกลทันโลก **“ความโง่ไม่ใช่อุดมของการศึกษาแต่เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาต่างหาก”** โดยเฉพาะการศึกษาด้านเทคโนโลยีถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ดังคำว่า **“ชาติใดครองเทคโนโลยี ชาตินั้นครองเศรษฐกิจ ชาติใดครองเศรษฐกิจ ชาตินั้นครองโลก”** พร้อมทั้งดำเนินนโยบายทางการค้าและการพัฒนาให้สามารถพึ่งพาตัวเอง โดยพัฒนาสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากลตอบรับกระแสโลก ประเทศชาติเปรียบเสมือนรถยนต์เศรษฐกิจเปรียบเสมือนน้ำมัน รถที่ขาดน้ำมันก็คงวิ่งไม่ได้ ประเทศชาติที่ขาดการพัฒนาเศรษฐกิจก็คงจะไม่ก้าวหน้าเช่นกัน ระบบเศรษฐกิจชุมชนจึงถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสังคมไทย อันจะนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจในระดับสูงยิ่งขึ้นนั่นเอง แต่เราจะต้องทำความเข้าใจกันเสียใหม่ว่า **“เศรษฐกิจ”** ไม่ได้หมายถึงเงินทองเท่านั้น แต่รวมหมายถึงความเจริญ ซึ่งมาจากความพอเพียงทางจิตใจ ทางปัญญา ทางสิ่งแวดล้อมและทางสังคมเป็นสำคัญ

2. การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับนโยบายด้านการเมืองการปกครอง

รัฐบาลต้องสร้างสรรคการเมืองที่มีความโปร่งใสสุจริตและมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของระบบประชาธิปไตย และมุ่งปรับกลไกการบริหารประเทศเพื่อกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง โดยการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ไม่ปล่อยให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองโตเดี่ยว ประเทศชาติต้องมีการเจริญสมส่วนไม่ใช่คนตัวโตแขนขาเล็ก หรือแขนขาแข็งแรงแต่สมองฝ่อ คนไทยทั้ง 65 ล้านคน เป็นเจ้าของประเทศที่มีพื้นที่กว่าสองแสนตารางกิโลเมตรรวมกัน จึงต้องมีนโยบายต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง เพราะไม่มีมือพิกลพิการใดน่ารังเกียจไปกว่ามือที่เกียจคร้านไม่ยอมทำอะไรให้แก่แผ่นดิน ไม่มีเงื้อมมือของพญามัจจุราชตนใดจะน่ากลัวไปกว่ามือที่กอบโกยผลประโยชน์เข้าสู่ตนเอง ต้นไม้ทุกต้นต้องเป็นสมบัติของคนทั้งชาติ ใช้ผู้มีอำนาจเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว ไม่ขีดไฟก้านเดียวยังเผาเมืองทั้งเมืองให้วอดวายได้ คนโกงแม้เพียงคนเดียวก็ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อนได้เช่นกัน จึงต้องมีการปฏิรูประบบราชการและบริหารภาครัฐให้เกิดความโปร่งใสไร้มลทิน ประชาชนสามารถเข้าไปตรวจสอบได้

3. การใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงกับนโยบายด้านสังคม

รัฐบาลต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ควบคู่กับการส่งเสริมคุณธรรมให้คนไทยทุกเพศทุกวัย เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติตามแนวทางที่ยั่งยืน ส่งเสริมสถาบันครอบครัว เพราะสถาบันครอบครัวคือมารดาของสถาบันทั้งปวงในโลก ส่งเสริมสิทธิสตรี พัฒนาคุณภาพเยาวชน เพราะเยาวชน คือ เมล็ดพันธุ์แห่งความคิดที่จะกะเทาะเปลือกเป็นต้นกล้า เติบโตในป่าใหญ่ให้ความอุดมแก่แผ่นดิน ตลอดจนจะต้องให้สวัสดิการแก่ผู้สูงอายุและดูแลผู้พิการอย่างทั่วถึงและจริงจัง ปลูกฝังความเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์โดยปรับปรุงกลไกภาครัฐ สนับสนุนกิจการขององค์กรเอกชนเพื่อร่วมกันสร้างสรรค์สังคมให้มีความเสมอภาคและสันติ ธรรมชาติได้ให้แก่พรสวรรค์ แต่พรแสวงเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ต้องสร้างขึ้นเอง ทุกคนอาจมีต้นทุนทางวัตถุต่างกัน แต่ทุกคนมีทุนแห่งความเป็นคนเท่าเทียมกัน ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากรัฐโดยเท่าเทียมกัน จึงต้องมีการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม เพื่อความเสมอภาคภายใต้กฎหมายที่เป็นธรรม

4. การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับนโยบายด้านการเกษตร

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ รัฐบาลต้องยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทย โดยนโยบายปลดปล่อยภาระหนี้สินพร้อมส่งเสริมสนับสนุนความรู้ด้านเทคโนโลยีและเงินทุนอันจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับภาคการผลิตหลักของประเทศ เกษตรกร คือผู้รับผิดชอบปากท้องของคนทั้งประเทศ เป็นผู้ที่พลิกผืนแผ่นดินที่ว่างเปล่าให้เพิ่มผลิตผลเป็นแขนขาของประเทศชาติ แต่วันนี้แขนขาของประเทศชาติกำลังพิกลพิการแล้วประเทศชาติของเราจะยืนอยู่ได้อย่างไรกัน จึงต้องมีการปฏิรูปการเกษตรท้องถิ่นตามแนวพระราชดำริ โดยการทำการเกษตรแบบผสมผสาน พัฒนาระบบการตลาดที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงทุกภูมิภาคอย่างทั่วถึง ในส่วนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมนั้น รัฐบาลต้องเน้นการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ตามแนวทางพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการเร่งเพิ่มพื้นที่สีเขียว เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศน์และปลูกฝังค่านิยมให้คนไทยรู้จักคุณค่าและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ ดูแลทรัพยากรป่าไม้ เพราะป่าไม้คือมารดาของสายน้ำและสายน้ำคือมารดาของสรรพสิ่ง

เราจะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญกับทุกคน ฉะนั้น เราควรจะต้องตระหนักและเห็นถึงความสำคัญ โดยน้อมนำแนวคิดนี้มาปรับใช้ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติ และเมื่อเราศึกษาคำว่า **“เศรษฐกิจพอเพียง”** อย่างแท้จริงแล้ว เราจะเห็นถึงความมีคุณค่าของแนวคิดนี้ ซึ่งเป็นแนวคิดง่าย ๆ นำไปใช้ได้จริง ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามมีความพอดีให้กับชีวิต เท่านั้นชีวิตก็จะพบกับความสุข ความเจริญ

**“ไทยมีธรรมนำทางสร้างชีวิต สร้างเศรษฐกิจพออยู่พอกินทุกถิ่นที่
เดินตามแนวพระราชดำรินะวิธี ไทยจะอยู่อย่างพอดีและดีพอ”**

อยู่ยง เขาวนปรีชา

รางวัลที่ 1

ประเภทอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

นางสาว จิตติมา จองเมทา

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขานิติศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเยาวชน

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ซึ่งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ **ความพอเพียง** คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวเองที่ตีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอนและในขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญา และความรอบรู้ที่เหมาะสม เพื่อความสมดุลและให้พร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งทางด้านวัตถุและสังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี นี่คือพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งพระราชทานในวโรกาสต่างๆ เราจึงเห็นได้ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นมีความสำคัญต่อประเทศมากเพียงไร และสมควรอย่างยิ่งที่เราจะ

นำเอาปรัชญานั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สมดังพระราชหฤทัยของในหลวงที่พระองค์ทรงหวังว่าจะให้ชีวิตของพลนิกรของพระองค์มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ในถิ่นที่อยู่ในดินแดนที่ห้อมล้อมไปด้วยสภาพภูมิประเทศที่มีภูเขาโดยล้อมรอบ อีกทั้งท่ามกลางวัฒนธรรมของล้านนาที่อบอวลอยู่ ข้าพเจ้านั้นเป็นเด็กชนบทอยู่ในอำเภอเล็กๆ ชื่อว่า อำเภอฮอด หนึ่งในอำเภอชนบทของจังหวัดเชียงใหม่ หลังจากปีพุทธศักราช 2540 ที่เกิดภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่แตก เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ครอบครัวของข้าพเจ้านั้นก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจนี้ อีกทั้งราคาผลผลิตทางการเกษตรของคุณพ่อ คือ ลำไย ก็มีราคาที่ตกต่ำลง ทำให้ครอบครัวของข้าพเจ้ามีปัญหาทางด้านการเงิน ดังนั้นครอบครัวเราจึงนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ **ในประการแรก ครอบครัวข้าพเจ้าเริ่มจากการประหยัดค่าใช้จ่ายภายในบ้าน** ให้มีค่าใช้จ่ายที่ลดน้อยลง โดยคิดว่าส่วนไหนประหยัดได้ก็ควรประหยัด เช่น คุณพ่อก็มักจะปลูกพืชผักสวนครัวไว้บริโภคกันภายในครอบครัว แถมผักที่เราปลูกยังเพิ่มความมั่นใจในการนำมาบริโภค คือปลอดภัยจากสารพิษ ผักที่เราปลูก อาทิเช่น พริก ตะไคร้ ผักบุ้ง มะนาว ชিং ข่า มะกรูด และผักชะอม ฯลฯ หากผักที่ครอบครัวเหลือจากการบริโภคแล้ว เราก็แบ่งปันให้กับเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้บ้านเรือนเคียง เพราะเขาเองก็แบ่งปันพืชผักที่เขามีให้ครอบครัวเราเหมือนกัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบบนี้ในสังคมชนบทนั้นหาได้ไม่ยากนัก ส่วนคุณแม่ของข้าพเจ้ามีอาชีพเป็นแม่ค้าขายของอยู่ที่ตลาดสด แม่ของข้าพเจ้าเป็นคนขยัน หมั่นเพียร คุณแม่จะตื่นนอนประมาณ 01.00 นาฬิกา เพื่อที่จะไปขายของที่ตลาด ของที่แม่ขายนั้นได้แก่ ผักสด เมี่ยงหน่อไม้ดอง ปลาต้ม ฯลฯ ซึ่งนำสินค้ามาจากชาวบ้านที่นำมาขายให้คุณแม่อีกต่อหนึ่ง คุณแม่บอกข้าพเจ้าว่าท่านไม่ได้เรียนหนังสือมาสูงมากนัก แต่ท่านก็ประกอบอาชีพสุจริต คุณแม่ไม่เคยหมดหวังต่อความยากลำบากในการทำงาน ต่อสู้แม้จะได้เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ที่ได้มา มันจะเหนื่อยยากลำบากสักเพียงใด แต่เพื่อให้หัวใจดวงน้อยๆ ของท่านได้เรียนหนังสือจนจบชั้นที่สูงๆ เพื่อให้มีอาชีพที่สุจริตทำ และในความหวังอันสูงที่สุดคือ อยากให้ชีวิตของลูกๆ ได้ทำงานที่ดีกว่าอาชีพของตน ข้าพเจ้าฟังแล้วบางครั้งก็แอบซึ้งในคำกล่าวของคุณแม่และข้าพเจ้าจะไม่ทำให้คุณแม่ผิดหวังในตัวของคุณแม่และเสียใจเป็นอันขาด ในช่วง

ฤดูหนาวข้าพเจ้าส่งสารคุณแม่มา เพราะอากาศในหน้าหนาวของจังหวัดเชียงใหม่มันจะหนาวมาก ประกอบกับลมหนาวที่พัดผ่านทำให้แม่ค้าอย่างคุณแม่ของข้าพเจ้าถึงแม้จะหนาวสักเพียงใดก็ต้องทนเพื่อเราจะต้องต่อสู้เพื่อแลกกับเงินที่จะเอามาใช้จ่ายในครอบครัว ในขณะที่พ่อแม่ของเพื่อนๆ ข้าพเจ้าได้อนอบอย่างสบายในผ้าห่มอันแสนจะอบอุ่น ความอดทนเท่านั้นที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้ คุณแม่บอกข้าพเจ้า

ส่วนคุณพ่อของข้าพเจ้านั้นมีอาชีพทำสวน คุณพ่อก็เรียนจบไม่สูงมากนัก ในสมัยก่อนหน้านี้การทำสวนลำไยของคุณเคยใส่สารเร่งลำไยให้มีการเจริญเติบโตเร็วขึ้นและสามารถมีผลผลิตได้คราวละมากๆ นั่นก็คือ “สารโพแทสเซียมคลอไรด์” แต่ปรากฏมาภายหลังว่า สารนี้ทำให้เกิดภัยพิบัติมากก็จริง แต่ลำไยมีผลเล็ก อีกทั้ง ค่าใช้จ่ายในการซื้อสารก็แพง เฉลี่ยราคาถังละ 5,000 กว่าบาท บางครั้งการเก็บผลผลิตนั้นก็มีผลกระทบต่อร่างกายของคนสวน คือ ทำให้เกิดการแพ้สารเคมีที่ตกค้างในส่วนต่างๆ เช่น ผลลำไย ใบ ลำไย และเหตุการณ์ที่น่ากลัวที่สุดของการใช้สารนี้ คือ สารโพแทสเซียมระเบิดที่อำเภอสันป่าตอง ทำให้คนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงบาดเจ็บ อาคารบ้านเรือนเสียหาย เนื่องจากสารนี้ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐและจะนำมาเก็บไว้ที่ละมากๆ ไม่ได้ จะทำให้สารเกิดระเบิด หากดูแลเก็บรักษาไม่ดี คุณพ่อจึงหันไปใช้วิธีที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธกส.) แนะนำวิธีการปลูกแบบเกษตรผสมผสาน คุณพ่อจึงเปลี่ยนมาใช้การปลูกลำไยแบบไม่ใช้สารเร่งลำไย พ่อได้ซื้อไก่มาเลี้ยงและนำเอามูลไก่มาเป็นปุ๋ยใส่ลำไยแทน ทำให้สภาพดินดีขึ้น และภายในสวนนั้นคุณพ่อได้ปลูกผักชอมเสริมในพื้นที่ว่าง เพื่อในยามที่เราไม่ได้ผลผลิตลำไยก็สามารถเก็บผักชอมขายได้ ในช่วงที่มีเห็ดถอบ คุณพ่อจะพาข้าพเจ้าไปเก็บเห็ดถอบที่บนดอย เราสามารถสังเกตเห็นเห็ดถอบตามบริเวณดินที่มีรอยแตก หากเขาไม่ไปเขี่ยดูเราก็พบว่าเห็ดถอบออกบริเวณนั้น ครอบครัวของเรายังมีการถนอมอาหารไว้ใช้ในยามขาดแคลน เมื่อเราบริโภคไม่หมดก็จะทำให้อาหารนั้นเสียเปล่า ดังนั้น คุณแม่จึงสอนให้ข้าพเจ้าเอาพริกไปตากแห้งบ้าง ทำปลาลัมบั้ง และนี่ก็คือทางเลือกหนึ่งที่เราสามารถลดรายจ่ายในครอบครัวได้

ประการที่สอง ครอบครัวจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต คุณแม่สอนว่า “ท่านไม่เคยอายเขาทำกินเลยที่เป็นแม่ค้าขายผักสด ดีกว่าเราไปขโมยของเขามา หรือเราไปคดโกงเงินคนอื่นหากิน การกระทำอย่างนี้ยิ่งจะต้องอายเขามากกว่า” ครอบครัวของเราไม่เคยยุ่งกับการพนันเลย เพราะการพนันเมื่อเราเล่นบ่อยๆ จะทำให้ผีพนันเข้าสิงเรา จะทำให้เราเล่นจนกว่าจะมีหนี้สินล้นพ้นตัวและในที่สุดเจ้าหนี้ก็จะติดตามทางหนี้ จนท้ายที่สุดเราก็จะไม่เหลือแม้กระทั่งที่ซุกหัวนอนให้เราได้อยู่

ประการที่สาม เราต้องมีความพอดี ความพอประมาณ คือ เราต้องมีความพอใจในสิ่งที่เรามีอยู่ อย่าโลภมาก พ่อกับแม่ไม่เคยชักนำให้ข้าพเจ้าไปกู้หนี้ยืมสินของเพื่อนบ้านมาใช้ หากเราต้องการข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้านใหม่ ถ้าเรายังไม่มั่งมีเงินซื้อ แม่ก็สอนให้ข้าพเจ้ามีความอดทนและใช้เหตุผลในการชั่งน้ำหนักดูว่าฉันมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด เราต้องอดออมและขยันทำมาหากินเพื่อสิ่งไหนที่เราอยากได้เราก็จะได้ ส่วนประเด็นเรื่องการซื้อของผ่อนส่งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าหากพิจารณาตามหลักความเป็นจริงแล้ว การจ่ายค่าดอกเบี้ยในการซื้อของผ่อนส่งมากขึ้นกว่าราคาของที่แท้จริงเกือบจะถึงอีกหนึ่งเท่าของราคาเดิม ดังนั้น เราควรซื้อของเงินสดดีกว่าซื้อแบบจ่ายเป็นงวดๆ อีกกรณีหนึ่ง คือ การซื้อของทีละหลายๆ หรืออาจจะซื้อยกโหล ความจริงแล้วเป็นกลยุทธ์ที่แม่ค่านำเสนอเรา มันเป็นการซื้อของที่ฟุ่มเฟือยและเกินความจำเป็น

สำหรับตัวข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ข้าพเจ้าก็เป็นเยาวชนคนหนึ่งที่น่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า อันจะขอยกตัวอย่างดังต่อไปนี้ เนื่องจากข้าพเจ้ามีน้องสาวอีกคนหนึ่งซึ่งมีอายุห่างจากข้าพเจ้า 3 ปีฐานะครอบครัวของข้าพเจ้านั้นพ่อและแม่มิได้ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ มีอาชีพค้าขายและทำสวนซึ่งมีรายได้ไม่ค่อยแน่นอน อีกทั้งพ่อกับแม่ได้ส่งข้าพเจ้าและน้องสาวมาเรียนในตัวเมืองเชียงใหม่ ค่าใช้จ่ายก็ต้องสูงขึ้นไปกว่าอยู่ที่บ้านเพราะจะต้องมาจ่ายค่าหอพัก ค่าหนังสือ ฯลฯ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้กับพ่อและแม่ ข้าพเจ้าจึงช่วยผู้ปกครองลดค่าใช้จ่าย

ขั้นตอนแรก คือ ข้าพเจ้าได้กู้ยืมเงินเพื่อการเรียนของรัฐบาลที่ทางมหาวิทยาลัยจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษา บางครั้งในยามว่างนอกจากเรียนหนังสือ ข้าพเจ้าก็จะเขียน

เรียงความประกวดกิจกรรมเนื่องในโอกาสต่างๆ ซึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้งก็มีทั้งได้รับรางวัลบ้างและไม่ได้รับรางวัลบ้าง ในบางโอกาสที่ได้รับรางวัล ข้าพเจ้าก็ได้นำเงินรางวัลมาใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนการสอน แต่เมื่อบางครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ได้รับรางวัล ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เสียใจประการใดเลย และถือว่าข้าพเจ้านั้นได้หาประสบการณ์ในชีวิตอีกมุมมองหนึ่ง และในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ในเชียงใหม่จะมีกิจกรรมถนนคนเดินที่ถนนท่าแพ ข้าพเจ้านั้นได้ไปขายเสื้อผ้าพื้นเมืองที่ถนนคนเดินโดยรับเสื้อผ้ามาจากป่าของเพื่อน คิดแล้วหากข้าพเจ้าขายได้จะได้เปอร์เซ็นต์ตัวละ 20 บาท ถึงแม้มันจะเป็นรายได้เพียงเล็กน้อย แต่ข้าพเจ้าทำเพื่อความอยู่รอดในการเรียนหนังสือของข้าพเจ้าและในยามว่างจากการเรียนหนังสือ ข้าพเจ้ามักจะทำกิจกรรมที่ข้าพเจ้าชอบ คือ ข้าพเจ้าชอบศิลปะและวัฒนธรรม พื้นบ้านล้านนา ทางสโมสรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีชมรมหลากหลายชมรมให้นักศึกษาทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ ข้าพเจ้านั้นอยู่ชมรมพื้นบ้านล้านนา ในชมรมมีกิจกรรม คือ มีการเล่นดนตรีพื้นเมือง สะล้อซอซึง มีการสอนฟ้อนพื้นเมือง เช่น ฟ้อนกายลาย ฟ้อนดาบ ฟ้อนนาง ฟ้อนนก กิ่งกะหล่ำ ฟ้อนโต ฟ้อนทริภุญชัย ฟ้อนนางประทีป ฯลฯ ซึ่งข้าพเจ้าก็มีโอกาสไปแสดงในงานต่างๆ ของจังหวัดจัดขึ้น แต่ข้าพเจ้าก็ต้องแบ่งเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรมด้วยเพราะในเมื่อเราตัดสินใจจะทำกิจกรรมเด่นแล้วเราจะต้องทำให้การเรียนเราดีด้วย เพราะหน้าที่สำคัญที่สุดของการเป็นเยาวชนก็คือต้องตั้งใจเรียนหนังสือให้ดีที่สุด พ่อแม่เราส่งมาให้เรียนหนังสือ เราควรตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด จะได้สมกับความตั้งใจและความเหนื่อยยากในการหาเงินมาส่งให้เราเรียนหนังสือของท่าน อีกประการหนึ่งนั้นเยาวชนต้องไม่หันไปพึ่งพายาเสพติดทุกประเภทที่อาจจะนำมาทั้งความหายนะและทำให้อนาคตที่สดใสของเยาวชนหม่นหมองไป

ในเรื่องความพอประมาณของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้มอบชุดนักศึกษาชุดเก่าของข้าพเจ้าให้น้องสาวของข้าพเจ้าสวมใส่เพราะเป็นการประหยัดอีกทางหนึ่ง ข้าพเจ้านั้นไม่เคยลิ้มวิธีการซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุดเล็กๆ น้อยๆ ด้วยตนเองซึ่งความรู้ก็ได้มาจากการสอนของคุณแม่บ้าง จากที่โรงเรียนบ้าง เช่น การติดกระดุมเสื้อที่หลุด หรือเสื้อผ้าที่มีรอยขาดเล็กน้อย ที่หอพักข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ามีจักรเย็บผ้าคันเล็กๆ ไว้ใช้หนึ่งคัน ข้าพเจ้าจะใช้ไปซื้อ

ของที่ตลาดเพื่อเป็นการประหยัดน้ำมันรถและอีกทางหนึ่งช่วยให้เราได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่แข็งแรงของเราด้วย แต่การใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เราจะต้องใช้อย่างเหมาะสม เดินในทางสายกลาง ในทางพุทธศาสนาเรียกว่า มัชฌิมาปฏิปทา ซึ่งเราต้องทำให้เกิดความสมดุล มีความพอเพียง มีความพอดี ไม่สุดโต่งจนเกินไปก็จะทำให้เราประสบความสำเร็จในชีวิต การทำงาน การเรียนหนังสือได้

ผลประโยชน์จากการที่ชาวไทยได้นำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน

1. ผลประโยชน์ต่อตัวเอง คือ ทำให้เรารู้จักคิดและใช้เหตุผลเป็น คิดอย่างมีหลักเกณฑ์และมีความรอบคอบ แต่ไม่ทำให้เราเป็นคนตระหนี่ แต่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอนให้เราเลือกปฏิบัติในวิถีทางที่ดีที่สุด สอนให้เรารู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักเอื้อเฟื้อแบ่งปันรอบข้าง ให้เราไม่ท้อถอย รู้จักต่อสู้กับปัญหาในชีวิตเพราะเหตุผลที่ว่า **“คนเราทำได้แต่ถอยไม่ได้”**

2. ผลประโยชน์ต่อครอบครัวและชุมชน คือ ทำให้ครอบครัวของเราสามารถควบคุมรายรับรายจ่ายภายในครอบครัวได้ มีการจัดการในด้านการเงินอย่างเป็นระบบ อีกทั้งชุมชนก็สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาจัดตั้งเป็นสหกรณ์รวมกลุ่มได้ เช่น สหกรณ์ธนาคารข้าว สหกรณ์ร้านค้าของชุมชน ผลประโยชน์ที่ตามมาคือ สมาชิกในการรวมกลุ่มได้รับผลประโยชน์มากที่สุดหากเป็นสมาชิกสหกรณ์ร้านค้า สมาชิกได้ซื้อของที่มีราคาถูก เมื่อสิ้นปีทางสหกรณ์ก็จะคืนเงินปันผลให้ หากเป็นการรวมกลุ่มกันทางผลผลิตทางการเกษตร เช่น การรวมกลุ่มผู้ปลูกลำไย ปลูกกระเทียม ก็ทำให้เราสามารถต่อรองราคาผลผลิตกับพ่อค้าคนกลางได้

3. ผลประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง คือ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้น ไม่ต้องเสียดุลทางการค้าในการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศเข้ามา เช่น น้ำหอม เสื้อผ้า หรือของใช้ที่มีเย็บห้อยต่างๆ ที่มีราคาสูงๆ หากคนในประเทศมีความพอดี ก็จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยในด้านนี้ ดังนั้น เราควร **“ซื้อของไทย ใช้ของไทย ร่วมใจประหยัด”**

ทุกวันนี้เศรษฐกิจพอเพียง ไม่เพียงแต่จะครอบคลุมเฉพาะในระดับรากหญ้า เท่านั้น แต่รวมไปถึงคนในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับรากหญ้าไปจนถึงชั้นระดับสูงสุดของประเทศอันได้แก่ การทำงานของฝ่ายบริหารของประเทศ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ วิถีความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต รวมถึงการพัฒนาและการบริหารจัดการประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความสามัคคีระหว่างคนในชาติซึ่งจะนำพาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้อยู่รอดไปได้ ตัวอย่างที่ข้าพเจ้าจะเสนอให้รัฐบาลได้แก่

1. การออกนโยบายการบริหารของรัฐที่มีความสอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง ในกรณีของการนำเงินมาให้ชาวบ้านกู้ยืมเงินหมู่บ้านละ 1 ล้านบาท นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด คือนำเงินไปให้ชาวบ้านแก้ไขปัญหาคความยากจนก็จริง แต่มันไม่ได้ช่วยส่งเสริมให้ชาวบ้านมีแนวทางในการบริหารเงินอย่างเป็นระบบและในทางที่ถูกต้อง คือ พวกเขาไม่ได้ใช้จ่ายเงินที่กู้ยืมมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด วิธีการแก้ไขปัญหารัฐบาลควรเอาเงินส่วนนี้มาแนะนำให้ชาวบ้านรู้จักพึ่งตนเองให้มากขึ้น โดยนำเงินมาลงทุนโครงการร่วมกันในหมู่บ้านหรือชุมชน เช่น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือแนะนำให้เกษตรกรทำเกษตรแบบผสมผสาน หรือทำเกษตรแบบแนวทฤษฎีใหม่ของในหลวง ก็จะส่งผลให้ชาวบ้านไม่เป็นหนี้ สร้างนิสัยให้มีความพอดีในครอบครัวจึงจะทำให้เศรษฐกิจในครอบครัวดีขึ้น

2. รัฐบาลควรส่งเสริมจิตใต้สำนึกให้คนไทยทุกคนรักกัน ไม่ว่าจะอยู่ในภาคไหนๆ ของประเทศไทย ให้มีความรักความสามัคคีต่อกัน เพราะเราทุกคน คือคนไทยด้วยกัน เราควรจะช่วยเหลือกันในชาติ เรามีสิ่งที่เป็นที่เคารพยิ่งด้วยกัน คือ ในหลวงของเรา อย่าให้ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ศาสนา เชื้อชาติ ภาษา มาแบ่งแยกความเป็นคนไทยของเรา

3. รัฐบาลไทยควรจะมี ความมั่นคงในการบริหารประเทศ ไม่ควรจะมีการยุบสภาบ่อยๆ เพราะจะทำให้นโยบายที่วางไว้ ก็จะไม่ได้นำมาใช้บริหารประเทศอย่างจริงๆ มั่วแต่ถกเถียงกันเรื่องทางการเมืองก็จะได้ไม่มีการพัฒนาประเทศ เศรษฐกิจก็ตกต่ำ อีกทั้งรัฐบาล

นั้นจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงาน ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวงในการทำงาน หากรัฐบาลทำได้ดังเช่นที่กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเมืองไทยของเราจะพัฒนาประเทศให้เจริญได้ดียิ่งขึ้นกว่านี้

เนื่องในโอกาสเฉลิมพระเกียรติในพระมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ข้าพเจ้าหนึ่งในเยาวชนของประเทศไทยขอเชิญชวนชาวไทยทุกคนมาสานฝันต่อ โดยการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตของเราตามพระราชประสงค์ของในหลวง เราชาวไทยควรจะสนองพระมหากรุณาธิคุณ โดยการเป็นคนดีในสังคม มีความสามัคคีภายในชาติและรักชาติไทยโดยการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ดังพระราชกระแสของพระองค์ว่า *“เศรษฐกิจพอเพียงนั้นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดินเปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกต้องรองรับบ้านเรือน ตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะอยู่มั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป”*

จิตติมา ของเมทา